

Arte Regards:
Vivre avec le virus
Quand les frontières se referment

Pracují dál i v krizi
Život se zavřenými hranicemi

Přidělení zvukové stopy:

1/2 ST německy s hudbou, 3/4 IT s hudbou, 5/6 ST s hudbou a originálními zvuky, 7/8 ST bez hudby, 9/10 IT bez hudby

Autoři: Heike Bittner & Robert Jahn

Komentovaný text

00:10

Uprostřed kopců v saské Lužici se zdá být koronavirus na míle daleko, farmář Mike Krause se však nachází uprostřed koronavirové krize.

00:16

„Můžeš mně prosím říct aktuální informace? Pravdu, nic než pravdu.“

00:25

Zprávy přicházejí v minutových intervalech. Nejsou dobré. Na nedalekých hranicích s Polskem a Českem kvůli koronaviru téměř nic nefunguje. Rada zemědělců je však při získávání krmiva a odborného personálu odkázána na přeshraniční výměnu.

00:41

„Problém nastává, když čekáme na dodávky. Někdy bývají zpožděné, někdy nedorazí vůbec. Nachystal jsem si velké zásoby, ale ty mohou vystačit jen na určitou dobu.

Všichni vlastně očekávají, že během koronavirové krize potáhneme za jeden provaz. Musíme zajistit potraviny. Zní to sice jako heslo z plakátu, ale je to opravdu ten nejjednodušší příklad: když nenadojíme žádné mléko a když ho pak nenadojí pět statků, tak nastane problém, pak bude mléka nedostatek. Pak nebude co jíst a pít.“

01:07

Název

01:19

Záběr představující Mikea a Lenku

01:28

Pro Lenku, švagrovou Mikea Krause, je kravín druhým domovem. A také jejím šedesáti kravám by v něm nemělo nic chybět. Vymazlené krávy namísto mléčných kvót, to je Lenčino životní heslo.

01:42

„Znám každé zvíře, co se tady narodilo. Žádné další krávy nepřikupujeme. Všechny se zde narodily. A zůstanou u nás po celou dobu.

Ted' jsi na řadě ty, že jo.

Tak pojd'te, holky, prosím, pojd'te.

Tohle jsou krávy, které nechtějí chodit samy. Vlastně by měly jít k dojícímu robotu samostatně. Ale některým z nich se nechce.“

02:11

Atmosféra: volná

„Jacky, přestaň!“

02:12

Některé krávy potřebují Lenčinu osobní asistenci na cestě k dojení. Již 18 let žije tato Češka v Německu. Všechno to začalo odbornou praxí. Zamílovala se do statku – a do bratra Mikea Krause. Zůstala a vdala se.

02:29

„To hned dostanou moje telata, aby také měla něco k snídani.“

02:35

Koronavirus otrásá základy Lenčina bezpečného světa.

02:42

Atmosféra: volná

Jdeme na dojní, pojd', Tlustá, pojd'. Tak šup, jdeme.

02:47

Jelikož byla hranice do Česka uzavřena, nemůže navštívit své rodiče – přestože bydlí ve vzdálenosti necelých 100 kilometrů.

02:56

„Jsme sice v kontaktu po telefonu, ale jinak...“

Samozřejmě, že kdyby se doma něco stalo, tak tam pojedu, pak se ale nebudu moct vrátit zpátky.

Musela bych zůstat doma až do konce karantény. Nebo dokud tady tohle všechno neskončí. Protože jinak by mě přes českou hranici zpět nepustili.“

03:20

Kdyby Lenka odjela na neurčitou dobu do Česka? ... To by pro statek a jejího švagra Mikea bylo drama!

03:29

*„Ona je vlastně ten, kdo stojí za chodem celého kravína.
Lenka je v kravínu ráno, v poledne, večer.*

4-5 hodin denně tráví v kravínu. Někdy se samozřejmě stane, že ji musím zastoupit, když jede například domů, to však bývá relativně zřídka. Jsem tady pak skoro celý den, protože mi jednoduše chybí rutina.

Teď půjdeme ke kravám, co se rády mazlí, máme tu jednu naprosto speciální.

Lenka stojí zde vepředu, krátce zavolá a kráva přijde a jde se podojit. A jak to jde šéfovi? Ten to také zkouší. Kráva ale nepřijde žádná!

Tak to jsou moje každodenní boje.“

04:14

Co je důležitější: statek, její muž a krávy, nebo vlastní rodiče? Rozhodnutí, před kterým Lenka nikdy stát nechtěla.

Pojď sem...

Její švagr Mike měl vlastně tento nápad:

04:32

*„Navrhoval jsem Lence už několikrát, aby sem rodiče přivezla. Ale to není tak jednoduché.
Nemůžeš říct: odejděte z domu a přestěhujte se na dobu koronaviru ke svému zeti.*

Dokud jsou zdraví, říká rozum ne, a když se pak stane něco vážného, tak už je většinou pozdě.

A mezitím úplně zavřeli hranice. Takže už to ani nejde.“

04:58

Na Lenku čeká hned vedle telátek její největší současná starost: býk Bobby.

05:07

„To bude dobrý, Bobby, zůstaň ležet, chci se jen podívat.“

05:12

Zvíře má těžká poranění.

Hudba a volná atmosféra.

05:27

„Ten býk je nemocný. Jeho stádo ho skoro udupalo k smrti. Musíme ho teď zase vyplatit.

Jo, to bude zas dobrý. Ale potřebuje čas. S takovými zraněními potřebuje čas.

Tak vidíš, že to jde.“

Atmosféra: volná

Je to lepší?

06:03

Nemocnému býkovi možná pomoci může, ale ke svým rodičům se teď nedostane.

Lenka však bere přísná nařízení v Česku s pochopením.

06:11

„Myslím, že je to nutné. Když se to teď tak rychle šíří, tak se musí něco udělat. Protože když se pak lékař musí rozhodovat, kterého pacienta ještě bude léčit a kterého už nechá jenom ležet... Myslím, že to po lékařích nemůžeme chtít. A proto je potřeba udělat něco, aby se to zpomalilo. Potká to totiž všechny, tak abychom potom měli pro všechny potřebnou péči.“

Krátce hudba volně

06:46

Krausův statek leží napůl cesty mezi Drážďany a Zhořelcem. Venkovská idyla, pokud by tu ovšem nebyl koronavirus a vládní nařízení.

Krátce hudba volně

07:00

Na mnoha místech Lužice by mnoho věcí bez sousedů z Česka a Polska vůbec nefungovalo.

Krátce hudba volně

07:07

Z ordinace praktického lékaře v Oderwitz je to do Česka necelých pět kilometrů.

07:13

Záběr představující MUDr. Pavla Martinka

07:18

Ambulance postavená v časech NDR slouží i dnes jako místní zdravotní středisko.

07:25

Pro českého lékaře Pavla Martinka neznamenal hranice po dlouhou dobu nic víc, než čáru na mapě. Nyní ale potřebuje zvláštní povolení, aby se přes hranici mohl dostat tam i nazpět.

07:37

„Tak už zase mám pro tebe formulář.“

„Jasně. Potřebuješ potvrzení.“

07:51

„To je nutné pro případy, kdy někdo pracuje ve zdravotnictví, aby dostal výjimku a mohl nazpět do Česka. A pak zase nazpět.“

08:00

Pavla přivedl do své praxe praktický lékař Dr. Hanzl. Již dlouho jsou sehraným týmem. Němec má zkušenosti, Čech elán mládí.

08:12

„Tři země zde natolik srostly dohromady, že každý Němec má mezi přáteli nějaké Čechy nebo nějaké Poláky. Zde se Evropa opravdu integrovala.“

08:29

Malá Lužice jako příkladný evropský region.

08:33

„Jak se vám daří?“

„No jo, kašel nepřestal. Pořád ještě kašlu. Minulý týden jsem šla na stěry.“

„Stěry. Tam se našly jednak bakterie standardní mikrobioty, ty nás ale nezajímají. A potom také zlatý stafylokok.“

08:52

MUDr. Martinek nejprve pracoval na klinice, potom také působil jako praktický lékař v Bavorsku.

To, že praktické lékařství obnáší více než být jen dobrým odborníkem, zažívá každý den.

09:04

Tak.

09:05

Návštěvy u starších pacientů ještě často přebírá jeho šéf.

Atmosféra: bouchnutí dveří

09:12

V okolí se vyskytly dva případy karantény s podezřením na koronavirus. To je ještě maličkost....

Dr. Hanzl zde od roku 1973 jezdí od domu k domu a některé rodiny již zná ve třetí generaci.

09:28

„Zažil jsem už hodně těžkých chřipkových epidemií, před 30, 40 lety. To bylo opravdu vážné. V ordinačních hodinách bylo úplně plno, domácí návštěvy jsem skoro nestíhal. A v každém pátém, šestém domě ležel někdo s těžkou chřipkou.“

09:47

Tehdy bylo hodně mrtvých. Koronavirus by mohl být ještě mnohem závažnější. Pavel Martinek si však najde čas i na lékařský humor.

09:58

„Můj šéf na chirurgii mně vždycky říkal, kde je krev, tam je život.“

10:03

Starosti mu v současné době dělá česká vláda se svými akcionisticky působícími protipandemickými opatřeními.

10:11

„Před několika dny se vyjádřil šéf krizového štábu v Česku, že to může trvat až dva roky, než všechna tato opatření skončí. Připadalo mi trochu nezodpovědné, že to říká, protože to nemohou vůbec vědět. A za druhé to vyděsilo opravdu hodně lidí. Doufám však, že to za pár týdnů skončí. To by bylo skvělé.“

10:40

Těžko věřit tomu, že se toto přání vyplní.

Pro návštěvy u pacientů si starý veterán Dr. Hanzl bere vlastnoručně vyrobenou roušku. Ve své praxi překonal mnohé, jedna věc ovšem překvapila i jeho.

10:56 OFF

„Zažil jsem toho v posledních 45 letech spoustu. Ale že by se muselo tak tvrdě bojovat, bojovat za svoje lidi, aby zůstala zachována ambulantní a také stacionární péče, tak to jsem ještě nezažil.“

„Dobrý den!“

11:13

Pro spolubojovníka Dr. Hanzla, Pavla Martinka to v současnosti vypadá ještě dobře. Má v Německu bydliště.

V horší situaci se nacházejí ti, pro něž hranice již dávno žádnou hranicí není a kteří již léta pendlují mezi svým pracovištěm v Německu a bydlištěm v Česku nebo Polsku.

11:30

V Žitavě – malém městě v trojmezí – pracuje na klinikách a v ordinacích řada lékařů a sester ze sousedních zemí.

11:40

Záběr představující MUDr. Zuzanu Čížkovou

11:50

„Ordinace Čížková - Pätzold, sestra Madlen, dobrý den.“

11:54

„Silně jsem se uhodila do prstu. Už minulý týden...“

„Jak jste se uhodila?“

12:00

Pro lékařku Zuzanu Čížkovou je dnešek na nějakou dobu v Žitavě posledním pracovním dnem.

12:07

„Je možné, že jste si zde natrhla šlachy.“ „Co byste mně teď poradila?“

„Na pohotovosti je prý dnes celkem prázdno.“

12:16

Rychlá rada pro pacientku, potom musí Zuzana Čížková hned k dalšímu případu. Pacienti čekají ve frontě.

12:24

Tak, paní Geißlerová, prosím.

12:26

Každý chce s lékařkou ještě mluvit.

Už v posledních dnech bylo pendlování stále obtížnější. Ted' je ale definitivní konec.

12:34

„Ted' je hranice úplně zavřená, vlastně od zítřka.

Opravdu chtějí pendlery, kteří se vrátí, důkladně kontrolovat, že dodržují karanténu, a musí to být i potvrzeno, když pak odjedou znovu do Německa pracovat, musí dodržovat tento takt, tři týdny ke dvěma týdnům karantény, potom musí na hranicích doložit, že karanténu absolvovali, lékařským potvrzením a vším tím dalším.“

13:06

„Dobrý den, paní Krcpalová. Termín máte v pondělí.“

13:11

V pondělí tu však už lékařka nebude.

13:16

„Potřebujete něco konkrétního?“

„Budeme přeci tady, paní Krcpalová.“

„Ne, na čtvrt roku dopředu to paní doktorka předepsat nemůže. To by byly velké náklady. Ted' neděláme žádné nákupy do zásob. Tak. Na shledanou!“

13:34

„Co chcete dělat, mají strach, že nedostanou své prášky nebo svůj insulin.“

13:39

Atmosféra: volná

„Tak, tohle si musím vzít sebou.“

13:43

Telefonicky chce být Zuzana Čížková pro své pacienty i v budoucnu k dispozici.

Přímý kontakt to ovšem nenahradí.

A hořká je hlavně jedna věc: opatření české vlády potvrzují některé předsudky vlastních krajanů.

13:59

„Populace u nás v Česku to nepovažuje za tak tvrdé opatření, že pendleři již nesmějí přes hranice, protože podle diskuzí na internetu nejsou pendleři asi příliš oblíbení. Protože pracujeme v zahraničí a určitě vyděláváme víc peněz a tak dál... Můžeme si také v Německu nakoupit lepší zboží. To jsou určitě jejich postranní myšlenky. Je v tom tedy trochu závisť.“

Atmosféra: volná

14:34

„Na to se musíme zeptat paní doktorky. Ale kvůli očkování proti pneumokokovi byste sem musela přijít. To v rámci domácích návštěv neděláme.“

14:42

Před dvěma lety převzala česká lékařka společně s německou kolegyní praxi v Žitavě. Byl tu velký nedostatek lékařů.

14:51

„Tak, paní Krpalová. Pojdte dál. Pro recept a očkování, že?“

„Přesně tak. Dobrý den.“

15:03

„Paní doktorka je přece z Česka. A já slyšela, nebo dnes to bylo i v novinách, že teď už nemůže pendlovat. No a ona je mojí lékařkou a je to velmi dobrá lékařka. Já k ní chodím moc ráda a bude mi chybět.“

15:27

„Dobrý den, zdravím vás. Ina mně říkala, že byste chtěla léky na čtvrt roku dopředu. Ordinace je přeci otevřená. A ani by to nebylo možné. To bychom pak měli problém se zdravotní pojišťovnou.“

„Ano, já jen... Měla bych tak více jistoty.“

„Očkování udělat můžeme. Nebyla jste v posledních 14 dnech nachlazená nebo něco podobného?“

„Ne.“

„A kdyby něco: budu dostupná po telefonu. Když zavoláte do ordinace, že chcete se mnou mluvit...“

„Takže budete vlastně ještě tady.“

„Ano, budu, ale jen po telefonu. Od čtvrtka.“

„Ale přesto budete k zastižení?“

„Přesto budu k zastižení.“

„To mě těší. Mockerát děkuji! Na shledanou!“

16:16

Nazpět na Krausově statku.

16:21

Zraněný býk Bobby dělá Lence starosti.

16:26

„Všechno je dobrý, můžeš jít prosím o kousek víc dopředu? Jde ti to skvěle, opravdu úžasně.“

16:34

Býkovi se sice daří o něco lépe...

„Dobrý, zůstaň stát.“

16:40

... jeho teplota však v pořádku není.

Nazdar, tlust'ochu!

16:44

„Protože byl tak nemocný, tak měl vždy nižší teplotu. Na to je potřeba dávat pozor. 38,3 stupňů. 38,5 by bylo lepší, ale je to dobrý.“

Nižší teplota je vždy horší než horečka. Horečku můžete srazit, ale nižší teplota mívá špatný průběh.“

Hudba volně

17:17

Také Mike má naléhavý případ. Pomoci má ministerstvo zemědělství.

17:22

„Dobrý den. Jste spojeni se schránkou 017...“

17:27

„No, zde je Krause, Mike. Großdräbnitz. Před dvěma, třemi hodinami se zde vyskytl první naléhavý případ na statku, který teď hledá pomoc, jeden zaměstnanec z pracovní skupiny onemocněl covidem.“

Chtěl bych vás poprosit, abyste mi zavolali nazpět a poradili, jak si můžeme vzájemně pomoci. Děkuji. Na slyšenou.“

17:51

První případ koronaviru na zemědělském statku v Sasku – a nikdo není k zastížení. Mike to ovšem nevzdává.

18:03

Také Lenka má další starosti.

...

Tohle telátko nemá ani tři týdny a dostalo silný průjem.

Hudba volně

18:18

„Veškerá tekutina, kterou dostane, jde zase ven.“

Hudba volně

18:35

Nazpět v Žitavě. Nastal čas rozloučení na neurčitou dobu. Žádná pravidla odstupu tady teď neplatí.

18:45

„Tak, paní doktorko.“

„V ordinačních hodinách budu jednoduše dostupná na mobilu. A ordinační hodiny zkrátíme v úterý a čtvrtek do 16:00 jako obecné pravidlo. To znamená, že zde také nemusíte zůstat.“

19:05

„Přejeme vám vše dobré. Vraťte se zase ve zdraví a s elánem zpět.“

„Ano, vrátíme se.“

„Pozdravujte děti.“

„Budu.“

„Snad se brzy uvidíme.“

„Ano a pak si ještě promluvíme o tom plexiskle, jak to uděláme.“

„Na shledanou!“

19:28

Lékařka v Česku objednala plexisklo pro recepci. Je potřeba je nějak dostat přes hranici.

Ted' má ale jiné starosti. Její dcera navštěvuje mateřskou školu v Žitavě. To už v budoucnu nebude možné. Také pro tříapůlletou holčičku je to zde poslední den.

Atmosféra:

„Hop!“

19:51

Doposud mohla Zuzana Čížková bez problémů pracovat v Německu a žít v Česku.

20:00

Hranice, která dosud vlastně neexistovala, je najedou přísně střežena a od zítřka – bude neprůchodná.

Hudba volně

20:14

Od zítřka musí v Česku každý, kdo přijede z Německa, do dvoutýdenní karantény. Nařízení české vlády – staré necelých 24 hodin.

Nikdo však netuší, že příští ráno bude všechno zase úplně jinak.

20:30

O den později v Oderwitz.

20:33

„Tak na shledanou zítra.“

20:37

Dr. Hanzl je zase v terénu. Opět návštěva u pacienta.

20:41

„Pacient potřebuje rehydrataci. Hned o tom promluvím s mými sestrami.
Tak, potřebujeme ještě jednou 1000 kuchyňské soli dnes pro pana Rösslera.
Díky, nashle.
No a můžeme pokračovat dál.“

21:00

Kolega Dr. Hanzla Martinek je nyní v ordinaci. Naléhavě chce mluvit se svými rodiči.

21:06

„Teď přemýšlím, jestli mám zavolat tátovi nebo mámě.“

21:12

Ahoj mami, viděla's, co se včera stalo?“

- „Ne!“

21:17

„Udělili výjimku pro zahraniční pendlery, kteří jsou v medicíně.
Takže lékaři můžou zase do Německa.“

21:32

- „Je to tak? Že?“

21:35

„Já si myslím, že oni v Praze nemysleli na to, jak německé pohraničí závisí na českých doktorech.“

21:43

Předchozího dne doktoři byli na poplach, vlády nažhavily telefonní linky – a nyní mohou zdravotníci dál pendlovat.

21:52

„Ještě šijete roušky?“

- „Stříháme jen zbytky látek, ale ostatní pilně šijí.“

22:02

„My jsme včera s Evou jich taky několik ušili, je to teď naše zábava.“

22:09

„Mami, pozdravuj tátu, ještě se uslyšíme a snad brzo uvidíme.
Díky, ahoj!“

22:24

„Maminka říkala, že se nedá koupit droždí. A sousedka sehnala 7 kostek droždí a přinesla jí je.
To je fakt cool.“

22:38

Solidarita a lehkost. Recept proti koronaviru, který doporučuje i Dr. Hanzl.

22:44

„Paniku teď opravdu nepotřebujeme. To v žádném případě. Psychika a obranyschopnost člověka spolu velmi úzce souvisejí. A je třeba dávat pozor, aby také psychika zůstala intaktní, aby se naše tělo mohlo proti tomuto viru ubránit.“

23:07

Pozitivní myšlení proti koronaviru není tou jedinou profylaxí, o níž lidé v Oderwitz mluví. MUDr. Martinek se od pacientů dozvěděl, že okolí Žitavy by mělo být chráněno něčím naprosto výjimečným.

23:21

„Česky se to řekne čedič ... Musím se podívat, jak se to řekne německy.“

23:25

Má se jednat o „modré kameny“.

23:30

„Nechci, aby to vypadalo, že se skutečně spoléhám na „modré kameny“, nejsem tak pověřivý, ale připadá mi zajímavé, jak to lidé vysvětlují.“

„Basalt“ by měl být (v němčině – pozn. překl.) ten modrý kámen. Je vlastně černý, ale ve vodě se třpytí modře.“

23:50

Mýty přinášejí zároveň i naději.

23:54

„Myslím, že když se lidé tolik nebojí, ale mají spíše naději, že bude lépe, tak mají i lepší imunitní systém. To není jen můj názor, je to i vědecky doloženo.“

24:08

Školní medicína a lidové mýty – v době koronaviru to tady v Lužici jde celkem dohromady...

24:16

Na Krausově statku se Lenka a Mike raději spoléhají na reálné věci.

Hudba volně

24:25

Pokud by Lenka skutečně musela odjet ke svým starším rodičům do Česka, tak by její největší nadějí byla praktikantka Anna. Už dva roky se na statku učí.

24:38

A když to bude nutné, tak Lenku zastoupí.

24:48

„Díky Lence se toho pořád hodně učím. Je toho hodně co k vidění. Pozorováním se hodně naučíte.“

25:02

„Ano, děkuji. Aha, ty jsi ten email ještě vůbec nečetl. Máme už první případ, kdy na zemědělském statku má jeden zaměstnanec pozitivní výsledek na koronavirus. Ostatní zaměstnanci museli rychle do karantény, dokud nebudou znát výsledky. V tomto případě se ještě nejedná o statek s živočišnou výrobou, problém, o kterém jsme chtěli jednat, spočívá v tom, kdyby zavolał statek s živočišnou výrobou, že směna, která má na starosti dojení, řekněme 5 osob, tak že ta pátá osoba onemocní covidem, tím pádem odpadá, je nemocná.“

Ale ti zbylí čtyři jdou do domácí karantény. Statky pak nebudou už schopny zajistit produkci mléka.“

25:48

Mike se pokouší vyburcovat politiky. Na zemědělce se často zapomíná. Na začátku do konce nebyli ani uznáni za „důležité z hlediska systému“ a nemohli například své děti dávat do mateřských škol.

Přítom je jasné: zvířata koronavirus nezajímá.

26:10

„Máte se dobře? Jsou všichni tady? Ano?“

26:14

„Postaráte se o to? A kdybyste mi mohli dát vědět? Zítra ráno? Dobře, udělám.“

26:28

**Díky Mikeovi dostane kolega zasažený koronavirem pomoc od ministerstva.
Naděje v těžkých časech.**

Lenka má ale ještě jiné starosti. V zemi, ve které již dlouhou dobu neexistují hranice, se objevují nové překážky.

26:44

„Vyrostla jsem vlastně ve svobodě. Nikdy jsem nepoznala, že by mohly být hranice nějak přísné. To jsem byla tenkrát ještě příliš malá, když tomu tak bylo. Pro mě je to vlastně jedna země. Jenom dvě různá místa, nebo dva různé jazyky. Ale že bych nějak vnímala, jestli jsem Češka nebo Němka, tak to ne.“

27:08

Otázka vlasti.

Hudba volně

27.20

Také pro MUDr. Martinka a jeho ženu Evu – taktéž lékařku v ordinaci Dr. Hanzla – je to obtížné téma. Ve svém bytě v Žitavě tráví večer šitím.

27:34

„Jednoho dne se to stalo v Česku povinností. A tehdy opravdu všichni Češi začali šít. Když i moje maminka začala šít, říkala jsem si, že bychom s tím také měli začít. Když přejedeme přes hranici, tak to stejně budeme potřebovat.“

27:53

„V ordinaci máme několik jednorázových roušek. Ale když si je každý den vezmeme a pak vyhodíme, tak jich bude za chvíli nedostatek.“

28:06

**Eva už zvládá perfektní stříh.
Je těhotná a na mateřské dovolené.**

Atmosféra:

„Víš, co ještě potřebuju: nůžky!“

28:19

„Doufáme, že když se miminko narodí, tak už to bude za námi. Už dříve jsme přemýšleli o tom, že bych rodila v Žitavě, nebo spíš já jsem se tak rozhodla. Je to pro mě tedy také docela uklidňující, protože jinde by to tak pěkné nebylo.“

Ale tady v Žitavě se cítím relativně bezpečně.“

„Už jsem říkal, že tady máme modré kameny.“

28:58

„Podívej, to vypadá taky docela dobře, ne?“

„To je cool, dokonce lepší, než kdyby byly ze stejné látky.“

„Pro šéfa!“

29:18

„Tak, ty kytky musíme dát na stranu.“

29:20

Lékařka Zuzana Čížková je opět zpátky v Žitavě. Jelikož byl zrušen zákaz pro pendlery, může zase každý den přes hranici. A z Česka také pro sestry přivezla dlouho očekávanou ochrannou stěnu z plexiskla.

29:41

„Všichni jsme byli hodně překvapení. Napřed jsme tomu nechtěli ani věřit, potom jsem zapnula televizi a zrovna mluvil ministr vnitra a jen tak mimochodem se o tom ještě zmínil. Tak jsem si říkala, že to bude pravda a že to není jen neoficiálně, ale teď i oficiálně a že tedy můžeme dál pendlovat přes hranici.“

30:04

Atmosféra volná

Ordinace dr. Čížková-Pätzold. Sestra Ina. Dobrý den.

Atmosféra volná

Ale dnes se zase cítím tak...

30:13

Má to jen jednu stinnou stránku. Zuzanina dcera nesmí nazpět do německé školky. Musí zůstat doma v Česku.

30:26

„Můj muž je doma, Musí mít home office. A to je celkem náročné, protože tříapůlletému dítěti těžko vysvětlíte, proč právě nemá zlobit. Ano, je to s ní trochu náročnější.“

Krátce atmosféra

30:44

Home office – pro Mikea Krause hororová představa. Mike musí právě ven hnojit pole. A zase přicházejí špatné zprávy – tentokrát ne kvůli koronaviru, ale kvůli nařízení o hnojivech. Svět – obzvláště svět zemědělců – se točí dál.

31:03

„Nazdar, můžeš mně prosím říct aktuální informace, jak to dopadlo? No přece to hlasování.

Takže se jen zdrželi hlasování... Kdo tam byl, Kretschmer nebo Günther? Z odborného hlediska je to nesmysl., je to... Promiň!

! ...

Díky za tvou angažovanost, nevzdáváme to. Čau, čau.“

31:29

„Právě máme koronavirovou krizi, což je pro nás zemědělce jedna z celé řady krizí. Dva roky bojujeme se suchem. Předtím jsme měli krizi s mlékem. Takže jdeme z jedné krize do druhé. Pro nás to vlastně není nic jiného, než zase něco jiného. Přizpůsobíme se tomu a zkusíme z toho vytěžit maximum.“

31:46

Koronavirus sem nebo tam, farmář Mike se hned tak nevzdává.

Život jde dál.

Závěr s titulky: 10:31:55